

HAJÓS, 1982.

Rövid előzmény: A felszerveződésközmuvelődési tábor létszám gondokkal küzdött, így merült föl egy, a felsőoktatás reformjával foglalkozó csoport szervezésének lehetősége. A résztvevők leginkább a Gondolatjel és az Információs alapszervezet tagjaiból verbuválódtak. Főként az Információs alapszervezet kapcsolatai segítségével más felsőoktatási intézmények hallgatóit is meghívtuk - így voltak velünk budapesti közgazdászok, bölcsészek, főiskolások, volt egy közgazdász vendégünk Pécsről is.

A csoport elsősorban a felsőoktatás reformjával kapcsolatos nézeteit egyeztetette és próbálta egységes rendszerként megfogalmazni.

Szó volt ezen kívül az intézmények közötti hallgatói kapcsolattartás lehetőségeiről, valamint arról, hogy hogyan segíthetnénk egy felsőoktatási hallgatói réteglap létrejöttét.

A tábor számunkra modellszerű volt. A felsőoktatás részeseit - így bennünket - érintő kérdésben sikerült megteremtünk egy vitafórumot, ahol komolyan vettük / végre / egymás kortársi véleményét.

Az összegyűltük pontokba szedték a felsőoktatás reformjáról szóló fontosabb elképzeléseiket. végül a Hajós-tüközszegzett gondolatok e szándékunk ellenére - nem képviselnek egységes koncepciót, elsősorban a gondolatébresztő, vitára inspiráló céllal közöljük azokat. Meghagytuk eredeti formájában az ottani "munkadokumentumot", a tömör, címszavakban történt megfogalmazás hol azt jelzi, hogy elegendőnek tartottuk pusztán utalni az illető kérdésre, hol meg azt, hogy - őszintén szólva - mi sem jutottunk túl ott Hajóson magán az ötlet felvetésén.

/ A szerk. /

A "MUNKADOKUMENTUM":A reform tárgyalási módja:

1. Minden reformjavaslat kerüljön teljes nyilvánosságra, ill. megvitatásra!
2. Diákszemlék összehívásának joga a tárggyal kapcsolatban.
3. Folyamatos tájékoztatás a reform állásáról és az intézményekről, melyeknek joga a reformmal kapcsolatos döntés.
4. A minisztérium által meghozott döntéssel szemben a diákszemlék élhessen vétőjoggal, amennyiben a döntés túllépi az általa elfogadható kompromisszum határát.

Alapelvek:

1. A felmerülő, életképesnek látszó alternatívák külön-külön valósulhassanak meg, tekintettel a különböző intézmények sajátosságaira. Véleményünk szerint a különböző reformter-